ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Radana Malíka v právní věci žalobce **N. T. D.**, zastoupeného advokátkou JUDr. Hanou Homolkovou se sídlem v Českých Budějovicích, Biskupská 1 proti žalovanému **Ministerstvu vnitra,** Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 7. 3. 2003 č. j. 10 Az 33/2003-12,

takto:

I. Kasační stížnost se **zamítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Včas podanou kasační stížností žalobce napadl rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 7. 3. 2003 č. j. 10 Az 33/2003-12, jímž byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 11. 2002 č. j. OAM-460/VL-16-ZA-03-2002, kterým bylo rozhodnuto o neudělení azylu pro nesplnění podmínek § 12, 13 odst. 1,2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb. ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o azylu), a bylo vysloveno, že se na něj nevztahuje překážka vycestování podle § 91 zákona o azylu. Žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí uvedl, že po posouzení důvodů uvedených žalobcem a po zhodnocení informací o situaci ve Vietnamu dospěl k závěru, že žalobcem uváděné důvody nelze podřadit pod důvody uvedené v § 12 zákona o azylu, a proto žalobce podmínky pro udělení azylu podle tohoto ustanovení nesplňuje. Rovněž podle žalovaného nebyly shledány důvody pro

udělení azylu podle § 13 odst. 1, 2 zákona o azylu ani důvody uvedené v § 14 tohoto zákona. Žalovaný neshledal ani překážky vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu.

Krajský soud v Českých Budějovicích po přezkoumání rozhodnutí žalovaného dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, protože žalovaný při svém rozhodování vycházel ze spolehlivě zjištěného stavu věci a na jeho základě vyvodil správné právní závěry, s nimiž se soud ztotožnil.

V kasační stížnosti, v níž žalobce tvrdí důvod uvedený v § 103 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), žalobce uvedl, že Krajský soud v Českých Budějovicích v napadeném rozsudku nesprávně posoudil právní otázku rozporu rozhodnutí žalovaného s mezinárodními závazky České republiky. Podle § 91 zákona o azylu povinnost ukončit pobyt neplatí, jestliže by to bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky. Žalobce připojil ověřený opis rodného listu nezletilé M. K., vydaný magistrátem města K. V., v němž je jako otec nezletilé uveden žalobce. K tomuto nezletilému dítěti žalobce plní vyživovací povinnost, což v případě potřeby může prokázat. Žalobce se tedy, s poukazem na čl. 10 Ústavy, domnívá, že pokud by skutečně musel Českou republiku opustit, došlo by k porušení čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Krajský soud nedostatečně vážil možnost aplikace § 14 zákona o azylu v souvislosti s tím, že jeho otcovství k nezletilé bylo prokázáno. Žalobce ke kasační stížnosti předložil fotokopii rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 25. 10. 2000 sp. zn. 3 To 404/2000, jímž byl žalobci uložen trest vyhoštění z území České republiky na dobu pěti let. Žalobce proto navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení.

Žalovaný ve vyjádření uvedl, že pokud žalobce poukazuje na to, že něj nebyl aplikován § 91 odst. 1 písm. b) zákona o azylu, tedy že u něj nebyla shledána překážka vycestování, ani ve správním, ani v soudním řízení nepřesvědčil, že se na něj překážka vystěhování vztahuje. V České republice platí samostatná právní úprava pobytu cizinců na území České republiky, která obsahuje ustanovení o možnosti udělení pobytu za účelem sloučení rodiny, pokud cizinec splní podmínky zákonem stanovené. Proto žalovaný navrhl zamítnutí kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud věc posoudil přezkoumal na základě kasační stížnosti napadený rozsudek a dospěl, k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

Podle § 14 zákona o azylu lze udělit azyl z humanitárního důvodu, jestliže v řízení o udělení azylu nebude zjištěn důvod pro udělení azylu podle § 12, musí však jít o případ hodný zvláštního zřetele. Na udělení humanitárního azylu není právní nárok, rozhodnutí o něm je věcí diskrečního oprávnění žalovaného. Ten v dané věci dospěl k závěru, že se humanitární azyl neuděluje. Samotná skutečnost, že žalobce je otcem nezletilého dítěte žijícího na území České republiky na věci nemůže nic měnit. Navíc žalobce např. v žádosti o osvobození od soudních poplatků dne 18. 4. 2003 uvedl, že nezletilá s ním nežije ve společné domácnosti, výši výživného soud neurčil. Stejně tak důvod uvedený v § 91 odst. 1 písm. b) zákona o azylu (povinnost ukončit pobyt neplatí, jestliže by to bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky) ve vztahu k čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, resp. k čl. 7 Úmluvy o právech dítěte, nelze akceptovat již proto, že žalobce neprokázal, že by vedl „rodinný život“ s nezletilou a její matkou.

Nejvyšší správní soud proto dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná a zamítl ji (§ 110 odst. 1 s.ř.s.).

Žalobce současně s kasační stížností podal návrh, aby kasační stížnosti byl přiznán odkladný účinek podle § 107 s. ř. s. Nejvyšší správní soud o návrhu nerozhodl vzhledem k tomu, že se jedná o věc, která byla vyřízena v souladu s ustanovením § 56 ve spojení s § 120 s. ř. s. přednostně.

Nejvyšší správní soud rozhodl, že nikdo z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, protože žalobce nebyl ve věci úspěšný a žalovaný náhradu nákladů nepožadoval (§ 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s.)..

Žalobci byla rozhodnutím Krajského soudu v Českých Budějovicích ustanovena v řízení o kasační stížnosti advokátka JUDr. Hana Homolková (§ 35 odst. 7, § 105 odst. 2 s. ř. s.), která má právo, aby jí stát zaplatil hotové výdaje a odměnu za zastupování (§ 35 odst. 7 s. ř. s.).

Krajský soud v Českých Budějovicích usnesením rozhodne o výši odměny ustanovené advokátky a z účtu Krajského soudu v Českých Budějovicích jí bude odměna vyplacena.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. 7. 2003

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu